

ΣΩΜΑΤΕΜΠΟΡΙΑ ΚΑΙ ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Στὸ προηγούμενο φύλλο τοῦ «Ἀγώνα» δημοσιεύτηκε ἡ περίληψη τῆς εἰσήγησος πού ἔκαμε ὁ κ. Θ. Βελλιανίτης στὴν πρώτη συνεδρίαση, γιὰ τὴν ἐξέταση τοῦ ζητήματος τῆς σωματεμπορίας. Σήμερα νομίσασαμε σκόπιμο νὰ δώσασαμε στὸ ἀναγνωστικὸ μας κοινὸ καὶ περίληψη τῆς συζήτησος πού ἔγινε στὶς δύο συνεδριάσεις. Περιοριζόμεσασατε στὴν ἐντελὴς ἀντικειμενικὴ ἔκθεση ὅσων εἰπώθησαν μὲ τὴν ἐπιφύλαξη νὰ δημοσιεύσασαμε ἔπειτα τὶς ἀπόψεις τοῦ Σ.Ε.Δ.Γ. ὅπως διατυπώθησαν σὲ ὑπόμνημα πού θὰ σταλῆ στὴ Κυβέρνηση καὶ τὴν Ἐθνουσυνέλευση. Εἶναι ἄλλως τε γνωστὸ πὼς ὁ Σ.Ε.Δ.Γ. καὶ ἄλλοτε εἶπε τὴ γνώμη του γιὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ καὶ πὼς ἀκολούθησε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς Ἰδουσῆς του τὴν καταργητικὴ κατεύθυνση—(abolitioniste).

Β' Συνεδρίαση, 2 Ἀπριλίου.

Ὁ κ. **Ἐδαγγέλου** ὑγειονομικὸς ἐπιθεωρητῆς συγχαίρει τὸν Σ. Ε. Δ. Γ. διὰ τὴν πρωτοβουλία τοῦ νάσχοληθεῖ μὲ τὸ σπουδαιότατο αὐτὸ ζήτημα. Λέγει πρῶτα πὼς σωματεμπορία, ἦτοι «ἡ κατ' ἐπάγγελμα ἀγορὰ ἢ πώλησις γυναικῶν ἢ παιδῶν διατελούντων ὑπὸ τὴν πλήρη κυριότητα ἀτόμου τινος» δὲν ὑφίσταται στὴν Ἑλλάδα. Διαφωνεῖ μὲ τὸν εἰσηγητὴ κ. Θ. Βελλιανίτην ὡς πρὸς τὴν καταργητικὴ τοῦ κρατικῦ διακανονισμοῦ ἀποψη. Εἶναι ὑπὲρ τοῦ διακανονισμοῦ (reglementariste). Λέγει ὅτι τὸ Κράτος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ρυθμίζει τὴν ἀνθητικότητα ὡς προσιτάτης τῆς ὑγείας τῆς κοινωνίας. Οἱ ἰσχυρισμοὶ τῶν καταργητῶν (abolitionistes) δὲν εἶναι ὀρθοί, ὅτι δηλ. ἡ ἀστυιατρικὴ ἐπίβλεψη δὲν προλαμβάνει τὴν ἐξάπλωση τῶν γνωστῶν νόσων. Παραθέτει στατιστικὴ στρατευμάτων ἐκ τῆς ὁποίας ἀποδεικνύεται, κατὰ τὴν γνώμη του, ὅτι ὅπου ὑπάρχει διακανονισμὸς ἐλαττοῦται τὸ ποσοστὸν τῶν πασχόντων, καὶ αὐξάνει ἂν δὲν ὑπάρχει. Ἡ στατιστικὴ αὐτὴ ἔχει ὡς ἑξῆς:

Κράτη Διακανονιστικά	Ποσοστὸν πασχόντων ἐξ ἀφροδισίων νοσημάτων στρατιωτῶν
Γαλλία.	49.21 ο)οο
Βέλγιον(1).	60. »
Γερμανία	29. »
Κράτη ἀνευ διακανονισμοῦ	
Ἀγγλία	219. »
Ἀγγλικαὶ ἀποικίαι.	200-350. »
Ἰνδία.	536. »

Καὶ προσθέτει ὅτι στὰς Ἀγγλικὰς ἀποικίας εἰσηγήθη κατόπιν ὁ διακανονισμὸς ὡς καὶ στὰς Ἰνδίας.

Στὸν τόπο μας δὲν ὑπάρχουν παρὰ αἱ στατιστικαὶ τοῦ νοσοκομείου Συγγροῦ καὶ ἡ στατιστικὴ τῆς ὑπηρεσίας ἐπιθεωρήσεως κοινῶν γυναικῶν.

Ἀκόμη παραθέτει τὴν παρακάτω στατιστικὴ πού δείχνει τὸ ποσοστὸν ἐπὶ τοῖς ο)ο τῶν νοσηλευθέντων ἀντρῶν καὶ γυναικῶν εἰς τὸ νοσοκομεῖο Συγγροῦ ἀπὸ τὸ 1910—1923.

ἐνοσηλεύθησαν	ἄνδρες	γυναῖκες
Στὸ 1910	45. ο)ο	54. ο)ο
» 1911	43. ο)ο	43. ο)ο
» 1912	52.20 ο)ο	34.36 ο)ο
» 1913	30.27 ο)ο	42.50 ο)ο
» 1914	38.50 ο)ο	47.78 ο)ο
» 1915	41.25 ο)ο	45.54 ο)ο
» 1916	37.44 ο)ο	46.07 ο)ο
» 1917	36.29 ο)ο	34.37 ο)ο
» 1918	33. ο)ο	37. ο)ο
» 1919	46.73 ο)ο	61. ο)ο
» 1920	33.46 ο)ο	63. 3 ο)ο

(1) Σημ. ἡ Ἀγώνα. Προφανῶς ἡ στατιστικὴ εἶναι παλαιότερα, διότι τὸ Βέλγιον εἶναι ἐκ τῶν Κρατῶν πού κατήργησαν τὸ σύστημα τοῦ διακανονισμοῦ.

Στὸ 1921	35. ο)ο	60. ο)ο
» 1922	27.42 ο)ο	55.24 ο)ο
» 1923	29.34 ο)ο	55.52 ο)ο

Ἀπὸ τὴ στατιστικὴ αὐτὴ βγάζει τὸ συμπέρασμα ὅτι κατὰ τὰ ἔτη πού ἀσκήθηκε ἐπιεικὴς ἐπιστημονικὴ ἐπίβλεψις ἐπὶ τῶν κοινῶν γυναικῶν, ἠῤῥεσαν τὸ ποσοστὸν τῶν νοσηλευομένων γυναικῶν καὶ τοῦναντίον ἠλαττοῦτο τὸ ποσοστὸν αὐτὸ καὶ ἠῤῥεσαν τὸ ποσοστὸν τῶν νοσηλευομένων ἀντρῶν, ὅταν ἡ ἐπίβλεψη ἐπὶ τῶν γυναικῶν ἦτο ἀνεπαρκής. Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν προσβολὴν κατὰ τῆς ἐλευθερίας πού κατὰ τὴν γνώμην τῶν καταργητῶν ἀποτελεῖ ὁ διακανονισμὸς, νομίζει ὅτι οἱ κοινῆς γυναικες σήμερα ἔχουν πλήρη ἐλευθερία καὶ ὅτι καμμία καταδυναστευσις δὲ γίνεται εἰς βλάβην τῶν ὅπως ἄλλοτε. Βεβαίως, λέγει, ἡ καταπολέμηση τῶν ἀφροδισίων νοσημάτων δὲν πρέπει νὰ στηριχθεῖ μόνο στὸ Κρατικὸ διακανονισμὸ, ἀλλ' αὐτὸς εἶναι ἡ κυριώτερα βάση τῆς.

Στὸν τόπο μας ἐπιβάλλεται ὁ διακανονισμὸς. «Ἡ συντητὴ περίσσεια μέσων ἀμύνης ἐν τινὶ κοινωνίᾳ πρὸς διαφύλαξιν τῆς ὑγείας εἶναι τεκμήριον τῆς ἐνδελεχοῦς μερίμνης τῆς, οἰαδήποτε δὲ καὶ ἂν εἶναι τὰ διατιθέμενα ταῦτα μέσα τείνουσι πάντοτε πρὸς θεραπείαν τῶν θυμάτων καὶ εἰς τὴν ἐξυγίανσιν τῆς πορνείας».

Καὶ προσθέτει ὅτι ἔχει ἤδη εἰσηγηθεῖ νὰ καθιερωθεῖ ὁ διαφωτισμὸς τῶν νέων καὶ τῶν δύο φύλων εἰς τὰ σχολεῖα. Νομίζει δὲ ὅτι κυρίως πρέπει νὰ παταχθεῖ ἡ τάση νὰ περιβάλλονται διὰ μυστηρίου αἱ ἀσθένειαι αὐταὶ καὶ νὰ μὴ γίνεται λόγος περὶ αὐτῶν. Τοῦτο θὰ γίνει: α') διὰ τῶν ἰατρῶν γενικῶς. Ἀναφέρει ὅτι διαφωτιστικὰ βιβλιάρια γραφῆκαν ἀπὸ τὸν κ. Φωτεινὸ καὶ ἀπὸ τὸν ἴδιον. β') ἰδιαιτέρως διὰ τῶν σχολικῶν ἰατρῶν, γ) διὰ τῶν στρατιωτικῶν ἰατρῶν καὶ δ') διὰ διαλέξεων κλπ.

Ὁ **γιατρός κ. Β. Κελεμένης** προτείνει χάριν εὐκολίας τοὺς ὄρους: Διακανονισμὸς=(Reglementation), Κατάργησις =(Abolitionisme), Διακανονιστῆς =(Reglementariste), Καταργητῆς καὶ Καταργητικὸς =(Abolitioniste), καὶ Διακανονιστικὸς =(Reglementé). Προσθέτει λίγα τινὰ στὴν εἰσήγησιν τοῦ κ. Βελλιανίτη, χάριν τοῦ πολλοῦ κόσμου πού ἀγνοεῖ τελείως τὰ ζητήματα, ἐνῶ οἱ ἀρμόδιοι ἐξακολουθοῦν νὰ νᾶρχονται τὸ ἀνεπιστημονικὸ, ἀνᾶθηκο, ἀνθυγεινὸ καὶ ἀσκοπο σύστημα τοῦ διακανονισμοῦ, πού συνδέεται ἀναπόσπαστα μὲ τὴν σωματεμπορία.

Ἀναφέρει τὰ διάφορα κράτη πού κατήργησαν τὸν διακανονισμὸ καὶ τοὺς οἴκους ἀνοχῆς ὡς καὶ ἐκεῖνα πού τείνουσι στὴν κατάργησιν. Ἐκθέτει ἔπειτα τοὺς λόγους τῆς καταργήσεως καὶ λέγει τὰ ἑξῆς :

«Οἱ λόγοι ὑγείας ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζουν οἱ Διακανονισταὶ τὸ σύστημά των εἶναι ὡς ἀπεδείχθη, τελείως ἀνίπαρκοι. Ἡ ἐποπτεία τῆς πορνείας δὲν δύναται ποσῶς νὰ ἐπιθεωρηθῆ ἀποτελεσματικῶς τὴν ἐξάπλωσιν τῶν ἀφροδισίων παθήσεων, διότι αὐτὴ περιορίζεται εἰς ἐλάχιστον μόνον ἀριθμὸν γυναικῶν, ἐκεῖνων δηλαδὴ αἱ ὁποῖαι ἔχουν τὴν πορνεῖαν ἀποκλειστικῶς ὡς βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα. Αἱ μυστικαὶ πόρνοι αἱ ὁποῖαι κατ' ἐλάχιστον ὄρον εἶναι δεκαπλάσιαι τῶν ἐγγεγραμμένων, μένουσι ἀνευ ἐποπτείας.

»Ἐπίσης ὁ τρόπος τῆς κλινικῆς καὶ μικροσκοπικῆς ἐξετάσεως, ὅπως συνήθως γίνεται, εἶναι τελείως ἀνεπαρκής. Ἡ ἐξέτασις συνήθως δὲν διαρκεῖ περισσύτερον τῶν 2—5 λεπτῶν. Πὼς εἶναι λοιπὸν δυνατόν εἰς αὐτὸ τὸ ἐλάχιστον διάστημα νὰ διαγνωσθῆ μία χρονία ἰδίως πάθησις ἀπὸ τὴν ὁποῖαν πάσχουν σχεδὸν ὅλοι αἱ τρόφιμοι τῶν πορνεῶν; Εἰς τί ὄμως θὰ ὠφέλει, ἐρωτῶ τοὺς διακανονιστάς, ἔστω καὶ μία λεπτομερεστάτη ἐξέτασις, ὅταν ἡ ἱερόδουλος ἐκείνη

ἀμέσως μετά την εξέτασιν της μολυνθῆ και μέχρι της προσεχούσας αὐτῆς εξέτασεως ἦτοι ἐντός 4 ἡμερῶν, μεταδόση τὴν πάθησιν της εἰς πολλά δεκάδα ἀνδρῶν; Ὁ τρόπος αὐτὸς τῆς ἐποπτείας ὅπως γίνεται σήμερον εἰς ὅλας τὰς μεγάλας πόλεις εἶναι ἀτιμωστατα μία ἀπάτη! Ἀπάτη ἀπέναντι τοῦ Κράτους, ἀπάτη και κίνδυνος ἀπέναντι τῶν ἀνδρῶν, πὺν καταφεύγουν εἰς τοὺς οἴκους ἀνοχῆς μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ εἶναι προφυλαγμένοι ἀπὸ κάθε μόνυσιν.

Και ἐὰν ἀκόμη παραδεχθῶμεν πρὸς στιγμὴν ὅτι θὰ ἐφηρμοῦζτο ὁ ἰδεώδης διακανονισμός, ὡς τὸν οὐνειροπολοῦν οἱ διακανονισταί, δηλ. ἐὰν θὰ ἦτο πραγματοποιησίμωμ νὰ ἐπιθεωρῶνται ὅλαι ἀνεξαιρέτως αἱ πάσχουσαι ἀφροδισίον τι νόσημα γυναῖκες, εἰς τί θὰ ὠρέλει και τοῦτο ἀκόμη, ἀφοῦ οἱ ἀνδρες θὰ ἐξηκολούθουν νὰ μολύνουν τὰς γυναῖκας; Μόνον μέτρα ἀφορῶντα ἀμφότερα τὰ φύλα εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχουν πρακτικὸν ἀποτέλεσμα. Πρὸς τί ἀραγε ἡ διπλὴ αὐτὴ ἠθικὴ;

Ἐὰν πορνεία ἀφ' ἐνὸς μὲν εἶναι ἐτία ἀφροδισίον νόσων, ἀφ' ἐτέρου δὲ κέντρα παραπληθήσεως τῆς ὑγιουῦς μερίδος τῆς νεολαίας. Ἐκτός δὲ τῶν κινδύνων αὐτῶν οἱ ἐπισκέπται τῶν οἴκων ἀνοχῆς διατρέχουν και τὸν μέγαν κίνδυνον τῆς μολύνσεως ἀπὸ φθίσειν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν πάσχουν συχνὰ αἱ δυστυχεῖς αὐταὶ γυναῖκες.

Στατιστικῶς ἔχει ἐπίσης ἀποδειχθῆ ὅτι αἱ κοιναὶ γυναῖκες τῶν πορνείων παρουσιάζουν περισσοτέρας ἀφροδισίας παθήσεις, παρὰ αἱ ἐλευθέραι. Ὁ Fiaux, ὁ Parent Duchatelet, ὁ Richard, ὁ Yves Guyot, ἡ K. Scheven και ἄλλοι ἀναφέρουν ἰοιαιτάς στατιστικάς.

Ἀπὸ ὑγιεινῆς λοιπὸν ἀπόψεως ὁ διακανονισμός ὄχι μόνον ὠφέλιμος δὲν εἶναι ἀλλὰ τοῦναντίον ἐπικίνδυνος ἢ μᾶλλον ὤ; τον χαρακτηρίζει ὁ Dr. Bonaie, μία ἀνεύθυνος βρωμερότης.

Ἀπὸ ἠθικῆς ἐπίσης και κοινωνικῆς ἀπόψεως τὰ πορνεία, ἀπλῶς διὰ τῆς ἀνοχῆς μόνον αὐτῶν, ἀποτελοῦν σοβαρὸν ἠθικὸν κίνδυνον διὰ τὸν λαόν. Αἱ χιλιάδες τῶν γυναικῶν πὺν ζοῦν χωρὶς νὰ ἐργάζονται ἀλλὰ μόνον ἀπὸ τὴν προσφορὰν τοῦ σώματός των, ἀποτελοῦν μέγιστον ἠθικὸν κίνδυνον διὰ τὸ σύνολον τῶν ἐργαζομένων γυναικῶν.

Τὸ Κράτος ἔχει καθῆκον νὰ καταπολεμήσῃ τὴν πορνείαν δι' ἄλλων παρὰ διὰ τῶν σημερινῶν μεσαιωνικῶν μέσων. Ὁ διακανονισμός πρέπει νὰ καταργηθῆ ἐκτός ἄλλων λόγων και ὡς ἀναφελῆς και ἀνῆθικος διὰ τὴν γυναῖκα, ἀντ' αὐτοῦ δὲ νὰ ληφθοῦν μέτρα κοινωνιοπροφυλακτικά.

Ὁ Sautter εἰς τὸ ἔργον του: L' état et la moralité publique, θαυμασιῶς ζωγραφίζει τὴν ἠθικὴν ὑπόστασιν τῆς διακανονισμένης πόρνης. Ὁ συγγραφεὺς μᾶς δίδει τὴν αἴτησιν διὰ τῆς ὁποίας δῆθεν αἱ πόρνοι ζητοῦν νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τοὺς ἐπισήμους καταλόγους τῆς ἀστυνομίας, δηλαδὴ ζητοῦν ν' ἀποκτήσουν ἐν δικαίωμ, ἕνα προνόμιον: «Accordez-nous la permission de faire, sans être inquiétées, tout le mal possible, de corrompre le corps et de dépraver l'esprit, d'exalter tous les mauvais penchants et d'abaisser tous les bons; Accordez-nous la permission d'abrutir l'humanité, de semer et de propager sur la terre beaucoup d'infamies et beaucoup de crimes, d'être viles, cyniques et immondes, de faire couler les larmes de toutes les mères en empoisonnant le coeur des enfants».

Ἀπὸ ὑγιεινῆς λοιπὸν και ἠθικῆς ἀπόψεως, —συμπεραίνει ὁ κ. Κελεμένης, —δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι πρέπει νὰ καταργηθῆ ὁ διακανονισμός. Πρὸ τῆς καταργήσεως ὁμοῦ αὐτοῦ πρέπει νὰ ἰδρυθοῦν ἀστυα, σωφρονιστήρια και ἰατρεία. Μετὰ τὴν κατάργησιν τοῦ διακανονισμοῦ συνιστᾶ ὁ κ. Κελεμένης

τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Σουηδικοῦ νόμου πρὸς καταπολέμησιν τῆς πορνείας και τῶν ἀφροδισίον, τροποποιημένον βεβαίως σύμφωνα μετὰ τὴν ἠθικὴν και ἔθιμω τοῦ τόπου μας, τὸν χαρακτητῆρα τοῦ Ἑλληνοῦ, τὴν οἰκογενειακὴν παρ' ἡμῶν ζωὴν, τὴν οικονομικὴν κατάστασιν τοῦ Κράτους κλπ. κλπ. Πρέπει τὸ ζήτημα τοῦτο νὰ μελετηθῆ μετὰ μεγάλην προσοχὴν, διότι τὸσο βαθεῖες πληγῆς τῆς κοινωνίας δὲν ἰατρῶνται εὐκόλα.»⁽¹⁾

Ἔστερα ἀπὸ τὸν κ. Κελεμένη δ κ. Θ. Π. Ρηγόπουλος, τμηματάρχης τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Σχετικῶς πρὸς τὴν ἐμπορίαν τῆς λευκῆς σαρκός, ἐν ἔτει 1910 ἐψηφίσθη ὁ νόμος 172, ὅστις εἰσήγαγεν εἰς τὸν ἡμέτερον ποινικὸν νόμον τὸ ἄρθρον 279 γ, τὸ ὁποῖον ἐν τῇ 3ῃ αὐτοῦ περιπτώσει ἀναγράφει «... ὅστις ἐπὶ ἐξυηρητῆσει ἄλλοτρίας ἀκολασίας... κατακρατεῖ παρὰ τὴν θέλησιν αὐτοῦ, ἔστω και ἔνεκα χρεῶν συνομολογηθέντων, πρόσωπον ἀνήλικον ἢ ἐνήλικον ἐν οἴκῳ ἀνοχῆς, ἢ ἐξαναγκάζει αὐτό, ὅπως παραδοθῆ εἰς πορνείαν... τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως ἐξ μηνῶν μέχρι 3 ἐτῶν». Και ἐνῶ πᾶς, ὅστις διαβρισθῆ ἐν Ἀθήναις και Πειραιεῖ, και ἂν ἀκόμη περιουρισθῆ εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ παρατήρησιν, συνάγει θλιβερά συμπεράσματα ὅσον ἀφορᾷ τὴν προαγωγὴν εἰς πορνείαν και τὴν σχετικὴν σωματεμπορίαν, αἱ στατιστικαὶ μᾶς παρουσιάζουσιν, ὅτι ἐν ταῖς περιφερείαις τῶν πρωτοδικείων Ἀθηνῶν και Πειραιῶς ἐδιώχθησαν ἐπὶ παραβάσει τῶν ἄρθρων 279β και 279γ τοῦ ποινικοῦ νόμου κατὰ τὸ 1920 8, τὸ 1921 11, τὸ 1922 37, τὸ 1923 45 και τὸ 1924 57, οἵτινες ἀριθμοὶ πάλιν δέον νὰ μειωθῶσι κατὰ τὸ 1)3, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ὑποβαλλομένων μηνύσεων μόνον τὰ 2)3 βεβαιοῦνται δικαστικῶς.

Ἡ ἀποτυχία αὕτη τοῦ ποινικοῦ νόμου ἀσφαλῶς ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονός, ὅτι κατὰ κανόνα ἡ δίωξις τῶν ἀδικημάτων τούτων προϋποθέτει ἐγκλησιν. Δοθέντος δ' ὅτι παρ' ἡμῶν ἐν ἐκ τῶν δύο συμβαίνει, ἢ ὅτι πρὸς συγκάλυψιν τοῦ σκανδάλου ἀποφεύγομεν τὴν καταφυγὴν εἰς τὴν δικαιοσύνην, ἢ ὅτι ἐλαχίστην δεικνύομεν εὐθυσίαν εἰς τὰς προσβολὰς τῆς οἰκογενειακῆς τιμῆς, δὲν εἶναι ἄπορον διατὶ ὁ νόμος κοιμάται.

Εἶναι ἀληθές ὅτι, ὡς και ὁ νομοθέτης εἰσάγων τὰ νομοθετικά ταῦτα μέτρα συνίστα, ἀπαιτεῖται πρὸς περιοτολήν τοῦ κακοῦ πρὸ παντός ἐπίρρωσις παρὰ τῇ κοινωνίᾳ τοῦ αἰσθήματος τῆς ἠθικῆς. Δυστυχῶς ὁμοῦ τ' ἀδικήματα ταῦτα, σχέσιν ἔχοντα αἰτιατοῦ και αἰτίου μετὰ τὴν οἰκονομικὴν δυσπραγίαν και τὴν τάσιν τῆς ἐπιδείξεως, διὰ πολὺν καιρὸν θὰ ἔχουν παραμερισμένην τὴν ἠθικὴν. Και ἂν ἐκ ταύτης μορῆς νὰ προκύψῃ κανεν εὐχάριστον ἀποτέλεσμα, τὸ καλύτερον πὺν ἔχουν νὰ κάμουν οἱ ἠθικολόγοι εἶνε νάφῃσιν τὰς τετριμμένας μεθόδους και νὰ κοιτάξουν νὰ συμβιβάζουν τὰ πράγματα κάπως ἄλλωμο. Ὅσον ἀφορᾷ ὁμοῦ τὴν ποινικὴν πολιτικὴν, δοθέντος ὅτι εἰς ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων συντελεστῶν τῆς ἐγκληματικότητος ἐν γένει εἶναι και ἡ ἐπιτηδειότης τῶν μέσων, αὕτη και ὑπὸ τὰς παρούσας κοινωνικάς συνθήκας δύναται μετὰ πολλὰς ἐλπίδας ἐπιτυχίας, ἂν μὴ νὰ ἐξαλείψῃ τὸ κακὸν παντελῶς, τοῦλάχιστον νὰ τὸ μετριάσῃ ἐπαισθητῶς. Θὰ εἶναι μεγάλο κέρδος αὐτό, ὅπως κέρδος θὰ εἶναι και ἂν ἀκόμη συγκρατῆσῃ τὴν ἐξάπλωσιν του.

Καθ' ἡμᾶς τὸ κατ' ἐξοχὴν κέντρον τῆς ἐμπορίας τῆς λευκῆς σαρκός, κατὰ μέγα δὲ μέρος και τῆς προαγωγῆς εἰς πορνείαν, εἶνε οἱ διάφοροι ἀφανεῖς οἴκοι ἀνοχῆς. Οὗτοι, ὅπως ἄλλωμο τε ἐκ τοῦ τίτλου των

(1) Ὁλόκληρη ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Κελεμένη ἐδημοσιεύηκε σὺν περιοδικῷ «Ἔγγραφο» πὺν διευθύνει ὁ ἴδιος.

ἐμφαίνεται, εἶναι ὄργανισμοὶ ἐκτὸς νόμου, κατα γώγια, εἰς τὰ ὁποῖα δύναται νὰ τελεῖται πᾶσα προσ βολή κατὰ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, καὶ κατ αὐτῶν ἀκόμη τῶν στοιχειωδεστέρων περὶ ἀνθρωπι σμοῦ ἀντιλήψεων, χωρὶς κανεῖς, κατὰ τὸ δὴ λεγό μενον, «νὰ παίρνη εἶδησιν». Ἐδῶ συνωστίζοντα μακρὰν τῶν ὀφθαλμῶν τῶν οἰκείων αὐτῶν καὶ τῆ κοινωνίας τὰ διεστραμμένα γύναια, ἵνα ἐπιδοθῶσι εἰς τὰς ὀργιώδεις εὐχίας των. Ἐδῶ καταφεύγουσι ἀπαρτήρητα τὰ διεφθαρμένα ὑποκείμενα πρὸς ἐξεύ ρεσιν τῶν μέσων τῆς πληρώσεως τῶν φαντασιοπλη ξιῶν των καὶ τῶν προχείρων των ἀναγκῶν.

Ἐξέως ἐδῶ πνίγεται ἡ φωνὴ καὶ ἡ δ αμαρτυρίο τῶν ἀτυχῶν θυμάτων τῶν ἐκμεταλλευτῶν, ἐδῶ ὁ ἀνθρώπος χάνει κάθε ἴχνος ἀνθρωπισμοῦ, ἐδῶ ἐν εἰκοστῷ αἰῶνι ἰσχύει τὸ δίκαιον τοῦ ἐξανδραποδισμοῦ. Ἐρχόμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅτι, ἐὰν ἔλειπον τὰ ἄσυλα ταῦτα, ἡ ὄψις τῆς δημοσίας ἠθικῆς θὰ ἦτο ἄλλοῖα. Ἡ μεγάλη μερὶς τῶν ἐν διαφθορᾷ γυναικῶν, ἡ ὁποία σέβεται μὲν, ἢ μᾶλλον αἰδεῖται, τὰς κοινωνικὰς ἀντι λήψεις, δὲν διστάζει ὅμως νὰ ἀναλύη εἰς νόμισμα πᾶσαν ἠθικὴν ἀρχήν, ἀσφαλῶς θὰ συνεκρατεῖτο ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς κοινωνικῆς εὐπρεπείας, ἐὰν δὲν ὑπῆρ χον τὰ ἄδυτα ταῦτα, τὰ ὁποῖα ἐξασφαλίζουν εἰς αὐτὰς—ἔστω καὶ κατὰ τὴν νοσηρὰν τῶν ἀντιλήψιν— τὴν ιδιότητα τῆς σεμνῆς καὶ ἐναρέτου γυναικός.

Ἐβεβαίως πρὸς τὴν ἄλλην μεγάλην μερίδα τῶν διεφθαρμένων γυναικῶν, ἡ ὁποία καὶ αὕτη μετὰ προ φυλάξεως πλησιάζει τοὺς βωμούς τῆς Ἀφροδίτης, τὴν μερίδα, ἡ ὁποία ζῆ μέσα σὲ διεφθαρμένον οἰκο γενειακὸν περιβάλλον ἢ ἔχει καμφοθῆ ὑπὸ τὸ σιδηροῦν γόνυ τῆς ἀπολύτου ἀνάγκης, οἱ πρόσκοποι τῆς ποι νικῆς πολιτικῆς εἶνε δύσκολον, ἀν μὴ ἀδύνατον, νὰ τηρῶσιν ἐπαφὴν. Προβλήματα, πρὸ τῶν ὁποίων ὑπε χώρησαν ἀπράκτως αἰῶνων προσπάθειαι, θὰ ἦτο καὶ τι ὑπερφυσικὸν νὰ ἔλυον ποινικαὶ τινες διατάξεις. Θὰ χρειασθοῦν ἐπιστρατεῖαι ὀλόκληροι διὰ νὰ ἀφυ πνίσουν τὸ ἠθικὸν ἐγὼ τοῦ ναύτου ἐκείνου, ὁ ὁποῖος πρὸ τίνος χρόνου εἰς τὰ ἐβραϊκά τοῦ Πειραιῶς ἔσφαξε τὴν ἀδελφὴν του, διότι τὸν... ἠτίμαζε, πράγματι ὅμως —ὡς ἐβεβαίωσεν ἡ ἀνάκρισις— διότι εἶχε παύσει ἢ ἀδελφὴ του νὰ τοῦ δίδῃ... μίξαν ἀπὸ τὸ ἐμπόριον τῆς σαρκός της, τὸ ὁποῖον διεξῆγε ἐν πλήρει γνώσει καὶ τῆ συνδρομῇ του. Καὶ πρέπει ν' ἀναποδογυρισθοῦν οἱ κοινωνικοὶ ὄροι, διὰ νὰ κατορθώσῃ ἡ γυνὴ ν' ἀπο φύγῃ τὴν ἐκ τῆς πενίας ἠθικὴν καὶ ὀργανικὴν κατά πτωσιν.

Ἐἰς ἄλλ' ἵνα ἡ ἐξαφάνισις τῶν τοιούτων οἰκῶν κα τορθωθῇ πλήρης, ἀφ' ἐνὸς μὲν—εἰς τὰς μεγαλειτέρας πόλεις ἰδίᾳ—πρέπει νὰ ὀργανωθῇ εἰδικὴ ὑπηρεσία ἀξία τῆς ἀποστολῆς της. Πρὸς τοῦτο δὲν θὰ ἦτο ἄσκο πος ἡ συνεργασία μετ' αὐτῆς καὶ τῆς ἰδιωτικῆς πρω τοβουλίας, ἥτις διὰ τῶν διαφορῶν—ἰδίᾳ γυναικείων ὀργανώσεων—ὄχι μόνον θὰ συντρέχῃ τὸ ἔργον αὐτῆς, ἀλλὰ θὰ ἐξελιχθῇ καὶ εἰς ὑπέροχον ρυθμιστὴν τῆς ὄλης ἐνεργείας, Ἐφ' ἐτέρου δὲ, ἐν περιπτώσει παρα βιάσεως τῶν κειμένων νόμων (ἄρθρ. 279β καὶ 279γ), νὰ ἐπιτρέπεται γενικῶς ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος δίωξις. Κατόπιν τούτου θὰ ἐνεδεικνύετο διὰ τὴν δίωξιν τῶν τοιούτων παραβάσεων, ἡ καθιέρωσις εἰδικῆς τίνος διαδικασίας, κατὰ τρόπον ὥστε νὰ ἐξασφαλίζεται καὶ ἡ οἰκογενειακὴ ἀξιοπρέπεια τῶν θυμάτων.

Ὅσον ἀφορᾷ ὅμως τὴν ὀλοσχερῆ κατάργησιν τῶν οἰκῶν ἀνοχῆς καὶ τὴν καθιέρωσιν τοῦ ἐλευθέρου ἀπο λύτως ἐταιρισμοῦ (hétairisme), ὑπὲρ ὧν κόπτονται, παρασυρόμενοι ἐκ τῶν ἐν ταῖς βορείαις χώραις θεσπι σθέντων, οἱ παρ' ἡμῶν Abolitionistes, ἔχομεν τὴν γνώμην, ὅτι δι' αὐτῶν, ἐν τῇ φροντίδι νὰ προλάβωμεν τὸν ἠθικὸν θάνατον μερίδος διεφθαρμένων γυναικῶν, θὰ ἐξαπολύσωμεν ἀλλεπάλληλα κύματα ἠθικῆς καὶ φυσιολογικῆς μεταδόσεως εἰς ὀλόκληρον τὴν κοινω νίαν. Εἶνε γνωστὸν, ὅτι ὁ ἀποτρόπαιος θεσμὸς τῶν

οϊκων ανοχης, δεν εινε «φρουτο» των σημερινων χρονων, αλλα αποτελεσμα της πειρας των αιωνων, προς διεξοδον του συγκεντρουμενου ηθικου βορβορου, ο οποιος εις καθε κοινοικον οργανισμον κατα το μαλλον και ηττον ενυπαρχει. Ανεξαρτητως λοιπον του οτι επι καθε θεσμου, τον οποιον εκυρωσεν η πολυχρονιος πειρα, πρεπει μετα μεγαλης περισκεψως να «βαζωμεν χερι», δεον εν προκειμενω, ειδικως παρ' ημιν, να ληφθωσιν υπ' οψιν δυο σοβαρωτατοι παραγοντες, αφ' ενος μεν, οτι εισετι διατηρουμεν ακμαιον εν τη ψυχη μας το περι οικογενειακης τιμης αίσθημα και αφ' ετερου οι ιδιαιτεροι κλιματολογικοι και πολιτικοι οροι. Εαν τις εμβαθύνη εις την μελετην παντων τούτων, θέλει αποκομίση το συμπέρασμα, οτι οι οικoi ανοχης, υπό τας προϋποθέσεις του νόμου 3022 «περι μέτρων προς καταπολέμησιν των αφροδισίων νοσημάτων ως και περι άσέμων γυναικών», και' αρχήν θ' αποτελέσουν το ισχυρότερον φράγμα κατά της διαφθοράς και της άκολασίας. Αφήνομεν δ' οτι και ιστορικώς εινε βεβαιωμενον, οτι οσάκις ελεύθερος εξαπελύθη εν Ελλάδι ο έταιρισμός, γενική επήλθεν έκλυσις των ηθών, ητις ασφαλώς υπήρξεν η κυριωτέρα αίτια της παρακμής αυτής και της υποδουλώσεως».

Ο κ. Π. Πικρος στο τέλος λέγει πώς η σωματεμπορία και η πορνεία έχουν μόνο αίτια οικονομικά και ότι μόνο με την αλλαγή του κοινωνικού καθεστώτος είναι δυνατό να θεραπευθούν.

(Η συνέχεια της συζήτησης στο επόμενο φύλλο του Αγώνα)